

har de taget dette. Og der var foretaget en Del Beregninger af, hvilken Skattelettelse Regeringens Lovforslag betød for København. 34 Kr. 70 Ø. i Skattelettelse faar hver af de Familier, der bor i en bestemt Ejendom i København, sagde det ærede Medlem Hr. Pinholt, tror man ikke det betyder noget? Det sagde det ærede Medlem overfor os, som ikke vilde være med til en saadan Skattelettelse ud fra en principiel Betragtning af den faste Ejendomsskat som værende af konfiskerende eller værdiforøgende Art, efter som man lægger paa Skatten eller nedsætter Skatten. Ja, ogsaa den højtærede Indenrigsminister, som havde læst sit Partiorgan godt, fulgte jo i det ærede Medlem Hr. Pinholts Kølvand og lod sig forlede til at tale om de Skattelettelser, som Lovforslaget betød i Folketingets Affattelse. Nu er Forholdet da dette, at efter den Affattelse, Landstinget har givet Lovforslaget, staar der nu angaaende Beskatningen i København følgende:

Er den kommunale Grundskyld og Ejendomsskyld for en Ejendom derimod lavere end det Skattebeløb, der rettelig paaahvilede Ejendommen den 31. December 1925 i Arealskat, Grundskat, Ejendomsskyld og Brolægningskat til Kommunen . . . , vil der være at paaligne Ejendommen en kommunal Tillægsskat, som for Skatteaaret 1926—27 andrager $\frac{5}{6}$ af Forskellen mellem de to Skattebeløb og derefter nedsættes med en Femtedel i hver af de følgende 4-aarige Perioder.

Ordet „Forskellsskat“ er afløst af Ordet „Tillægsskat“, men det er ogsaa, saa vidt jeg kan se, næsten den eneste Forskel, der er. Dette er en meget betydningsfuld Ændring! Jeg skal selvfølgelig være villig til at indrømme, at for den Ejendom, jeg omtalte ved tredie Behandling, hvor hver Lejlighed fik en Skattelettelse af 50 Ø., kan det maaske være nogenlunde ligegyldigt, om Beboerne nu kan faa en Skattelettelse af $\frac{1}{6}$ af disse 50 Ø., men jeg synes, der bestemt maa protesteres imod, at det høje Landsting gennemfører en saa betydningsfuld Ændring uden at gøre opmærksom paa det i Betænkningen. Thi der kan ikke være Tvivl om, at den højtærede Indenrigsminister mener, at dette er et betydningsfuldt Skridt i Retning af hans oprindelige Forslag, og jeg for mit Vedkommende skulde jo da ogsaa tro, at Indenrigsministeren er gaaet med til det, han mener er en Forringelse, netop fordi han har faaet dette sat ind.

Men dertil kommer en anden Betragtning, Man angreb altsaa ved anden

og tredie Behandling det konservative Folkeparti, fordi det havde opretholdt Skatten paa Ejendomme, saaledes som den nu er. I det store og hele gør nu Flertalspartierne ganske det samme, og hvis man nogenlunde kan tro paa, at Udviklingen for en Række Ejendomme i København vil blive den, at de stiger i Værdi, vil dette Forslag aldeles ikke give disse Ejendomme den Skattelettelse, man reklamerede med ved anden og tredie Behandling.

Vi havde ogsaa et andet Punkt fremme under Forhandlingerne sidst, Spørgsmaalet om de Beregninger, der ligger til Grund for Lovforslaget. Det kneb jo lidt med at faa Beregningerne rigtig frem, men til allersidst fik vi dem, og der blev da nogenlunde Enighed mellem os om, at Beregningerne gik ud paa, at det konservative Forslag betød en mindre Beskatning for de københavnske Ejendomme end den, de tre Partier var blevet enige om. Saa vidt jeg kan skønne, maa Forslaget, som det foreligger nu, betyde en større Afstand mellem det konservative Forslag om Ejendomsskyld og det, Tinget nu staar overfor at skulle vedtage, end det, Tinget vedtog for nogle Maaneder siden.

Jeg har en Rettelse at gøre til det, jeg sagde ved den Lejlighed. Jeg sagde, at man havde oplyst mig om, at Vandværkets Underskud i København var 4 Mill. Kr. Dette Tal er urigtigt, og jeg vil gerne have Lejlighed til at rette det her. Man maa sige, at Udgifterne ved Vandværket er ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og selv om der kom dette urigtige Tal ind i de Betragtninger, jeg da anstillede, vil ærede Medlemmer jo vide, at jeg ikke paa noget Punkt opererede med en Vandskat efter Regeringens og Venstres Forslag paa 4 Mill. Kr., men kun opererede med en paa $1\frac{1}{2}$ Million. Fejlen er altsaa ligegyldig overfor Realiteten.

Af de andre Ændringer, der er foretaget, skal jeg blot gøre opmærksom paa, at Lovforslagets Bestemmelser om kommunal Grundstigningskyld utvivlsomt er blevet noget mildere i den Form, Landstinget har givet dem.

Med Hensyn til en enkelt Paragraf, Lovforslagets § 7; ønsker jeg at gøre en Bemærkning, for at man i Fremtiden kan være klar over den rette Forstaaelse af denne § 7's første Stykke; det angaar den amtskommunale Beskatning. Der kan ikke være nogen Tvivl om, naar man læser Paragraffen igennem, at den kan forstaaes paa tvende Maader. Den kan forstaaes paa den Maade, at den amtskommunale Beskatning ingen Sinde maa overstige 7,5